

Warszawa, dnia 14 czerwca 2016 roku

COI-ZPR.0401.1.2016

Wojewódzki Sąd Administracyjny w
Warszawie
ul. Jasna 2/4
00 – 013 Warszawa

Skarżący: Karol Breguła

UWAGA: Skarżący podał dwa adresy:

**ul. Marszałkowska 111a/1224
00 – 102 Warszawa**

oraz

**ul. Ursynowska 22/2
02 – 605 Warszawa**

**Organ: Dyrektor Centralnego Ośrodka Informatyki
ul. Suwak 3
02 – 676 Warszawa
reprezentowany przez radcę prawnego
Joannę Gizińską (adres do doręczeń: jak u Organu)**

**Odpowiedź Dyrektora Centralnego Ośrodka Informatyki na Skargę Karola Breguły na bezczynność
Dyrektora Centralnego Ośrodka Informatyki złożoną w dniu 4 czerwca 2016 roku**

W związku z otrzymaniem w dniu 4 czerwca 2016 roku Skargi Karola Breguły na bezczynność Dyrektora Centralnego Ośrodka Informatyki, działając w imieniu i na rzecz Dyrektora Centralnego Ośrodka Informatyki (na podstawie załączonego pełnomocnictwa), wnoszę o:

1. oddalenie Skargi w całości lub odrzucenie Skargi na podstawie art. 58 § 1 pkt 6 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi;
2. umorzenie postępowania w zakresie zobowiązania Organu do dokonania czynności – udzielenia informacji publicznej;
3. o rozpoznanie sprawy w trybie uproszczonym.

Jednocześnie załączam ułożone akta sprawy wraz z wykazem.

Uzasadnienie

I. Dotychczasowy przebieg postępowania administracyjnego

A. W zakresie Wniosku o udostępnienie informacji publicznej z dnia 8 maja 2016 roku

W dniu 8 maja 2016 roku na adres mailowy Rzecznika Prasowego Organu wpłynął jeden Wniosek o udostępnienie informacji publicznej.

Organ zaznacza, że wobec nieustalonego Wnioskodawcy, tylko na tej podstawie może domniemywać, że Skarżący odnosi się do tego samego Wniosku.

W dniu 8 maja 2016 roku z adresu mailowego: naczelnik@jawnosc.tk wpłynął do Centralnego Ośrodka Informatyki („COI”) na adres: rzecznik@coi.gov.pl mail o następującej treści:

„Szanowni Państwo,

Wnoszę o przesłanie naczelnik@jawnosc.tk raportu z audytu wybranych obszarów zarządzania systemami i zasobami IT w zakresie ePUAP, realizowanych w ramach projektu Budowa elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej - ePUAP2 przygotowany na podstawie umowy nr 1/DKSiW/2015 zawartej pomiędzy Ministrem Cyfryzacji, a Centralnym Ośrodkiem Informatyki dnia 04.12.2015 r.

Z wyrazami szacunku,”.

Mail ten został następnie skierowany na adresy mailowe osób zastępujących rzecznika prasowego.

Dowód: mail z adresu naczelnik@jawnosc.tk, wysłany do COI w dniu 8 maja 2016 roku – Wykaz akt sprawy k. akt 1.

B. W zakresie Skargi na bezczynność Dyrektora COI

W dniu 4 czerwca 2016 roku na pośrednictwie platformy ePUAP wpłynęła do COI Skarga na bezczynność Dyrektora COI w dwóch postaciach: w pliku .pdf oraz w pliku .odt, złożona przez Karola Bregułę.

Obydwa pliki Skargi zawierają datę 25 maja 2016 roku, jednak z Urzędowego Poświadczenia Przedłożenia („UPP”) oraz z dokumentu pod nazwą „Wniosek”, złożonego za pośrednictwem platformy ePUAP wynika, że Skarga została złożona w dniu 4 czerwca 2016 roku.

Dodatkowo, Skarżący w Skardze podał adres: Karol Breguła ul. Marszałkowska 111a/1224 00 – 102 Warszawa, a we Wniosku: Karol Breguła ul. Ursynowska 22/2 02 – 605 Warszawa.

W Skardze Skarżący wnosi o:

1. zobowiązanie strony przeciwnej do dokonania czynności w zakresie udostępnienia informacji publicznych, zgodnie z wnioskiem z dnia 8 maja 2016 roku;
2. zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Dowód:

1. Skarga datowana na 25 maja 2016 roku (plik .pdf) – adres Skarżącego: Karol Breguła ul. Marszałkowska 111a/1224 00 – 102 Warszawa;
2. Skarga datowana na 25 maja 2016 roku (plik .odt) - adres Skarżącego: Karol Breguła ul. Marszałkowska 111a/1224 00 – 102 Warszawa;
3. UPP, z którego wynika, że Skarga została złożona za pośrednictwem platformy ePUAP w dniu 4 czerwca 2016 roku;
4. „Wniosek” z dnia 4 czerwca 2016 roku złożony za pośrednictwem platformy ePUAP - adres Skarżącego: Karol Breguła ul. Ursynowska 22/2 02 – 605 Warszawa.

W dokumencie pod nazwą „Wniosek”, Skarżący m.in. napisał:

„Przesyłam w załączeniu skargę na Państwa.
Korespondencję w tej sprawie proszę kierować do mnie za pomocą środków komunikacji elektronicznej, zgodnie z art. 39(1) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.)”.

Zatem należy stwierdzić, że Skarga przez Skarżącego złożona została skutecznie w dniu 4 czerwca 2016 roku.

C. W zakresie uzyskania żądanej informacji publicznej przez naczelnik@jawnosc.tk

Organ, w dniu 7 czerwca 2016 roku, został poinformowany przez Ministerstwo Cyfryzacji o tym, że w dniu 3 czerwca 2016 roku Ministerstwo udostępniło zanonimizowany raport na adres: naczelnik@jawnosc.tk

Dowód:

1. Kopia maila Ministerstwa Cyfryzacji z dnia 7 czerwca 2016 roku;
2. Kopia maila wysłanego do Ministerstwa Cyfryzacji z adresu: naczelnik@jawnosc.tk

Tak więc, naczelnik@jawnosc.tk uzyskał żądaną informację publiczną w dniu 3 czerwca 2016 roku. Natomiast Skarżący wniósł Skargę w dniu 4 czerwca 2016 – dzień po przekazaniu informacji przez Ministerstwo Cyfryzacji.

D. Zarzuty zawarte w Skardze z dnia 3 czerwca 2016 roku na bezczynność Dyrektora COI

- I. Skarżący złożył skargę na bezczynność Dyrektora Centralnego Ośrodka Informatyki „(...) w przedmiocie nieudostępnienia w terminie informacji publicznych, poprzez naruszenie przepisów art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP oraz art. 1 ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 1 i art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej poprzez nieudostępnienie informacji publicznej zgodnie z wnioskiem w określonym terminie, tj.:
 - kopii treści raportu z audytu wybranych obszarów zarządzania systemami i zasobami IT w zakresie ePUAP, realizowanych w ramach projektu Budowa elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej - ePUAP2 przygotowany na podstawie umowy nr 1/DKSiW/2015 zawartej pomiędzy Ministrem Cyfryzacji, a Centralnym Ośrodkiem Informatyki dnia 04.12.2015 r.”
- II. Jednocześnie Skarżący w przedmiotowej Skardze z dnia 3 czerwca 2016 roku, wnosi o:
 - „1. zobowiązanie strony przeciwnej do dokonania czynności w zakresie udostępnienia informacji publicznych, zgodnie z wnioskiem z dnia 8 maja 2016 roku;
 - 2. zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.”
- III. Dodatkowo, w Uzasadnieniu, Skarżący podniósł, że:
 - „W dniu 8 maja 2016 roku zwróciłem się za pośrednictwem poczty elektronicznej na adres Rzecznikowego Prasowego Organu o przekazanie kopii treści wskazanego w *petitium* skargi raportu z audytu.
 - W odpowiedzi Organ niemal natychmiast nadesłał odpowiedź, że p. Katarzynę Jedlińską zastępuje p. Marek Rozbicki i w sprawach pilnych z nim należy się kontaktować.
 - Jeszcze tego dnia przekazałem swój wniosek na wskazany w automatycznej odpowiedzi adres e-mail p. Marka Rozbickiego.

Innych odpowiedzi Organ nie nadesłał. Zatem do dnia wniesienia skargi nie został należycie wykonany mój wniosek o udostępnienie informacji publicznej.
W tych okolicznościach skarga jest konieczna i uzasadniona.”¹

E. Odpowiedź COI na zarzuty zawarte w Skardze

Przed ustosunkowaniem się do zarzutów Skarżącego podniesionych w Skardze z dnia 4 czerwca 2016 roku, należy podnieść następujące okoliczności:

I. Brak legitymacji skargowej Skarżącego

Skarżący w swojej Skardze nie wykazał, aby to on składał Wniosek o udostępnienie informacji publicznej w dniu 8 maja 2016 roku, a więc nie wykazał istnienia swojej legitymacji skargowej.

W ocenie Organu, w niniejszej sprawie Skarżący nie ma interesu prawnego, aby występować ze skargą na bezczynność Organu, bowiem z Wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej wystąpił niezidentyfikowany Wnioskodawca z adresu naczelnik@jawnosc.tk, a nie Skarżący. Skarżący nie wykazał tożsamości podmiotowej z Wnioskodawcą. Ze skargą wystąpił Skarżący jako osoba fizyczna, gdy tymczasem ani Organ, ani Sąd nie posiada wiedzy, kto jest Wnioskodawcą, gdyż nie ujawnił on swoich danych.

Skarżący w Skardze z dnia 4 czerwca 2016 roku wskazał jedynie, że występuje w imieniu własnym, a nie w imieniu Wnioskodawcy kierującego do Organu korespondencję z adresu: naczelnik@jawnosc.tk.

Skarżący ma prawo do uzyskania informacji publicznej, jednakże w przedmiotowej sprawie z Wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej wystąpił do COI niezidentyfikowany Wnioskodawca z adresu naczelnik@jawnosc.tk, a nie Skarżący. Skarżący ani nie wykazał, że występuje w imieniu Wnioskodawcy, ani nie wykazał tożsamości podmiotowej z Wnioskodawcą.

We Wniosku z dnia 8 maja 2016 roku wysłanego z adresu: naczelnik@jawnosc.tk, nie wskazano, aby to Skarżący zwracał się o udostępnienie „raportu z audytu wybranych obszarów zarządzania systemami i zasobami IT w zakresie ePUAP, realizowanych w ramach projektu Budowa elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej - ePUAP2 przygotowany na podstawie umowy nr 1/DKSiW/2015 zawartej pomiędzy Ministrem Cyfryzacji, a Centralnym Ośrodkiem Informatyki dnia 04.12.2015 r.” i przesłanie żądanej informacji na adres: naczelnik@jawnosc.tk

Zatem nie można zgodzić się ze Skarżącym, że Organ pozostaje wobec Skarżącego w bezczynności.

Wskazać należy, iż skoro zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej („uodip”) do skarg rozpatrywanych w postępowaniach o udostępnienie informacji publicznej stosuje się przepisy Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi („ppsa”), to odesłanie to, obejmuje zatem również zagadnienie legitymacji skargowej uregulowane w art. 50 ppsa.

W art. 50 § 1 ppsa uprawnienie do wniesienia skargi przynajmniej się każdemu, kto ma w tym interes prawny. Na gruncie uodip, w ramach której wniosku o udzielenie takiej informacji nie trzeba opierać na wykazanym interesie prawnym lub faktycznym (art. 2 ust. 2 uodip), chodzi o specyficzny interes prawny, który polega na tym, że uprawnionym do wniesienia skargi jest tylko ten, kto wystąpił o udostępnienie informacji publicznej (pomijając szczególne podmioty wymienione w art. 50 ppsa).

¹ Pisownia oryginalna

Skarżący powołuje się na Wniosek z dnia 8 maja 2016 roku, jednak Wniosek ten nie pochodzi od Skarżącego jako osoby fizycznej, tak jak się on oznaczył w Skardze z dnia 4 czerwca 2016 roku, lecz od niezidentyfikowanego Wnioskodawcy, na którego adres mailowy (jedyna dana Wnioskodawcy), Skarżący zresztą się nie powołuje.

Dla wyniku przedmiotowego postępowania sądowego decydujące jest bowiem to, że Skarga nie pochodzi od podmiotu, który wystąpił o udostępnienie informacji publicznej. Skarżący nie ma interesu prawnego, a więc i legitymacji skargowej do zaskarżenia bezczynności Organu w omawianym przedmiocie (IV SAB/GI 146/15 - Wyrok WSA w Gliwicach z dnia 3 marca 2016 roku).

Stwierdzenie braku legitymacji skargowej u Skarżącego powoduje oddalenie Skargi (II SA/Wa 1639/09 - Wyrok WSA w Warszawie z dnia 22 stycznia 2010 roku).

Ustalenie braku legitymacji skargowej Skarżącego wyłącza możliwość badania merytorycznych aspektów sprawy.

W przypadku, gdyby jednak Sąd uznał istnienie legitymacji skargowej Skarżącego, Organ podnosi dalsze okoliczności.

II. Umorzenie postępowania

W sytuacji uznania przez Sąd, że Skarżący posiada legitymację skargową do złożenia Skargi na bezczynność Organu, a więc wykazania przez Skarżącego tożsamości podmiotowej z niezidentyfikowanym Wnioskodawcą, wysyłającym Wniosek w dniu 8 maja 2016 roku z adresu mailowego naczelnik@jawnosc.tk, Organ wskazuje, iż:

1. Zgodnie z informacją przekazaną przez Ministerstwo Cyfryzacji, żądany raport w wersji zanonimizowanej został przesłany na adres: naczelnik@jawnosc.tk w dniu 3 czerwca 2016 roku;
2. Skarżący wniósł skargę na bezczynność Organu w dniu 4 czerwca 2016 roku, a więc już po uzyskaniu żądanej informacji;
3. Skarżący będąc w posiadaniu żądanej informacji, wnosi w swojej Skardze do Sądu o „zobowiązanie strony przeciwnej do dokonania czynności w zakresie udostępnienia informacji publicznych, zgodnie z wnioskiem z dnia 8 maja 2016 roku”;
4. Skoro więc, Skarżący otrzymał żadaną informację, to bezzasadne jest jego żądanie w Skardze o udostępnienie tej samej informacji publicznej będącej już w jego posiadaniu.

Tak też wyroki sądów administracyjnych: IV SAB/Wr 212/15 - Wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 23 września 2015 roku (orzeczenie wydane na tle wcześniejszego już udostępnienia informacji w inny sposób, niż żądanie wnioskodawcy); wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 stycznia 2014 roku VIII SAB/Wa 52/13 (nie można ponownie żądać tej samej informacji publicznej, skoro już się ją posiada); gdy Skarżący jest już w posiadaniu danej informacji publicznej, udzielonej przez dysponenta informacji, nie będącego adresatem wniosku, dalsze żądanie dotyczące takiej samej informacji jest niezasadne i nie rodzi obowiązku jego załatwienia przez podmiot zobowiązany (IV SAB/Wr 177/13 27 listopada 2013 roku).

W tym zakresie zachodzą więc podstawy do umorzenia postępowania sądowoadministracyjnego w zakresie dotyczącym zobowiązania Organu do załatwienia wniosku o udzielenie informacji publicznej ze względu na bezprzedmiotowość orzekania.

Nie można bowiem zobowiązać Organu do załatwienia wniosku o udzielenie informacji publicznej, gdy w momencie orzekania przez Sąd, wniosek taki został już załatwiony udzieleniem informacji. Z tych przyczyn postępowanie sądowe w zakresie dotyczącym zobowiązania Organu do załatwienia

wniosku jest bezprzedmiotowe i powinno podlegać umorzeniu na podstawie przepisu art. 161 § 1 pkt 3 ppsa.

III. Bezpodstawny jest zarzut Skarżącego, że Dyrektor COI dopuścił się bezczynności

Skarżący w swojej Skardze wskazał jedynie, że złożył Wniosek z żądaniem udostępnienia informacji publicznej w dniu 8 maja b.r. na adres rzecznika prasowego Organu. Nie wskazał ani tego, kto złożył Wniosek, ani tego, w jaki sposób żądana informacja miała być przekazana Wnioskodawcy.

III.1. Anonimowość Wniosku z dnia 8 maja 2016 roku

Zgodnie z art. 2 ust. 1 uodip, każdemu przysługuje, z zastrzeżeniem art. 5, prawo dostępu do informacji publicznej, zwane dalej "prawem do informacji publicznej".

Zgodnie z wyrokiem II SAB/OI 33/12 - Wyrok WSA w Olsztynie z 12 kwietnia 2012 roku, prawo do informacji publicznej przysługuje "każdemu", co nie oznacza, że wnioskodawca może być anonimowy. Pod pojęciem "każdego" należy bowiem rozumieć osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę nieposiadającą osobowości prawnej.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 6 marca 2014 roku (II SA/Kr 132/14), stwierdził, że biorąc pod uwagę cel i sens uodip, przyjętej dla urzeczywistnienia idei transparentności władzy publicznej, sformułowanie "każdy" oznacza każdego człowieka lub podmiot prawa prywatnego.

Zgodnie zaś z Wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 24 września 2014 roku (II SAB/Gd 100/14), Termin "każdy", użyty w art. 2 ust. 1 uodip nie może odnosić się do organów administracji publicznej, gdyż celem ustawy jest zapewnienie dostępu do informacji o stanie spraw publicznych, a nie umożliwienie organom administracji pozyskiwania informacji od innych podmiotów publicznych.

W takim zaś ujęciu przyjąć należy, że wskazanie przez Wnioskodawcę danych pozwalających na jego identyfikację jest minimalnym wymaganiem do tego, by stwierdzić, czy należy on do grona podmiotów uprawnionych do żądania informacji publicznej. Organ wskazuje, że nie wymaga adresu pocztowego wnioskodawców, ani podpisania wniosku. Chodzi o to, aby było wiadomo do kogo kierować korespondencję w sytuacji: konieczności przedłużenia terminu, wydania rozstrzygnięcia odmownego (w celu uniknięcia wydania nieważnej decyzji) lub też stwierdzenia, czy dana informacja stanowi informację publiczną, czy też nie.

Każdy zatem wniosek, niezależnie od tego, jaki rodzaj postępowania ma wszczynać, musi zawierać co najmniej takie dane i być na tyle precyzyjny, aby możliwe było jego załatwienie zgodnie z prawem.

Nie można więc wykluczyć, że wnioskowi o udostępnienie informacji publicznej nie będzie nadany bieg, jeśli jego treść nie pozwoli na ustalenie minimalnych danych pozwalających na identyfikację wnioskodawcy, a wnioskujący takiego braku nie uzupełni.

III.2. Przyczyny, dla których Wnioskodawca swoim działaniem uniemożliwił Organowi podjęcie czynności zmierzających do uzupełnienia Wniosku z dnia 8 maja 2016 roku

W zakresie żądania Organu dotyczącego uzupełnienia braków Wniosku z dnia 8 maja 2016 roku w zakresie identyfikacji Wnioskodawcy, należy wskazać, że swoim działaniem Wnioskodawca uniemożliwił Organowi podjęcie czynności zmierzających do uzupełnienia takiego Wniosku.

W opinii Organu, czynności te mogą zostać podjęte w realizacji ogólnych zasad wynikających uodip, jak i z art. 6 - 12 kpa (wyrok WSA w Krakowie z 18.04.2007r., II SAB/Kr 110/06).

Organ nie mógł zwrócić się pod podany we wniosku adres mailowy z żądaniem uzupełnienia Wniosku z następujących przyczyn:

- a) mail wysłany z adresu: naczelnik@jawnosc.tk w dniu 8 maja 2016 roku nie zawierał żadnych minimalnych danych identyfikacyjnych, a został wysłany z adresu mailowego z domeną tk. Jest to domena przypisana do Tokelau (terytorium zależne Nowej Zelandii);
- b) domena .tk została uznana za najbardziej niebezpieczną (10.1% zarejestrowanych w niej serwisów zawierało złośliwe oprogramowanie) zgodnie z raportem McAfee pt. "Mapping the Mal Web" z 2007 - zgodnie z informacją zawartą w Wikipedii na stronie: https://pl.wikipedia.org/wiki/.tk#Raport_McAfee;

Dowód:

wydruk ze strony internetowej: https://pl.wikipedia.org/wiki/.tk#Raport_McAfee.

- c) zgodnie z obowiązującą w COI Polityką Bezpieczeństwa Informacji. Procedura nr: [PB012] rozdz. 2. Instrukcja pkt 2.2 warunki użytkowania poczty elektronicznej podpunkt 2.2.5: „Nie należy otwierać maili i załączników od nieznanym nadawców, a także od znanych, jeżeli mają nazwę budzącą wątpliwości i/lub są nieznanego pochodzenia, lub system ostrzega stosownym komunikatem o podejrzanym mailu lub załączniku w korespondencji”.

Dowód:

Wyciąg z Polityki Bezpieczeństwa Informacji Centralnego Ośrodka Informatyki. Procedura nr: [PB012] rozdz. 2. Instrukcje pkt 2.2 warunki użytkowania poczty elektronicznej.

- d) adres: naczelnik@jawnosc.tk, z którego wysłano mail w dniu 8 maja 2016 roku, został zlokalizowany na stronie internetowej:
<https://lists.hackerspace.pl/pipermail/silesia/attachments/20150408/db16436b/attachment.html>

dowód:

Wydruk ze strony:
<https://lists.hackerspace.pl/pipermail/silesia/attachments/20150408/db16436b/attachment>,
w wersji html oraz w wersji tekstowej - jako wersji czytelnej, z zaznaczeniem adresu: naczelnik@jawnosc.tk

- e) z Raportu CERT Polska „Analiza incydentów naruszających bezpieczeństwo teleinformatyczne w roku 2011” Rozdział 4 - Statystyka zgłoszeń koordynowanych przez CERT Polska, punkt 4.2 Phishing² wynika, że znacząca większość stron phishingowych znajdowała się w domenach takich, jak m.in. „.tk”.

² Phishing, to metoda oszustwa, w której przestępca podszywa się pod inną osobę lub instytucję, w celu wyłudzenia określonych informacji (np. danych logowania, szczegółów karty kredytowej) lub nakłonienia ofiary do określonych działań. Jest to rodzaj ataku opartego na inżynierii społecznej (źródło: <https://pl.wikipedia.org/wiki/Phishing>).

dowód:

Wydruk z Raportu CERT Polska: „Analiza incydentów naruszających bezpieczeństwo teleinformatyczne w roku 2011” Rozdział 4 - Statystyka zgłoszeń koordynowanych przez CERT Polska, punkt 4.2 Phishing: str. Tytułowa oraz strona nr 11.

Mając powyższe na uwadze, Organ nie mógł zwrócić się pod adres mailowy bez naruszenia zasad bezpieczeństwa obowiązujących w COI oraz bez narażenia się na ewentualne ryzyko ataku ze strony phishingowej.

Trudno zakładać, aby Wnioskodawca wysyłając Wniosek z przedmiotowego adresu mailowego, nie miał świadomości takich ryzyk. Chcąc otrzymać informację publiczną nie musiał w tym celu anonimizować wniosku, wysłać go z domeny powszechnie uznanej za niebezpieczną oraz ze strony phishingowej (wg CERT).

Mając powyższe na uwadze, należy uznać, że w sytuacji, gdy Organ zmuszony jest wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku o udzielenie informacji publicznej, zaś z przyczyn leżących po stronie samego wnioskodawcy nie może tego uczynić, bowiem w przypadku anonimowego wniosku oraz specyficznego adresu mailowego wnioskodawcy (niebezpieczna domena, strona phishingowa) – jako jedynej formy kontaktu z wnioskodawcą, Organ narusza zasady bezpieczeństwa oraz naraża się na ryzyko ataku informatycznego (a mając powyższe na uwadze, wszystko wskazuje na to, że Wnioskodawca jest tego świadomy), to nie można zasadnie przypisywać Organowi bezczynności

IV. Odrzucenie Skargi na podstawie art. 58 §1 pkt 6 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi

Skoro nadużyciem prawa jest wykorzystywanie instytucji prawnej wbrew jej celowi i funkcji, a celem i funkcją postępowania przed sądem administracyjnym jest rozstrzygnięcie sporu między stronami co do legalności działania lub bezczynności (przewlekłości) organu administracji publicznej, rzutujących na prawa lub obowiązki strony, to wnoszenie do sądu administracyjnego skargi, która nie ma służyć rozstrzygnięciu realnego sporu między stronami bądź kontroli legalności działania (bezczynności organu), czy której rozstrzygnięcie nie będzie rzutowało na prawa lub obowiązki stron - może być oceniane pod kątem nadużycia prawa.

Z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowym przypadku, gdy wniesienie skargi w sprawie oczywiście i rażąco błahej może stanowić naruszenie prawa do sądu, zwłaszcza mając na uwadze następujące okoliczności przedmiotowej sprawy:

1. anonimowość Wniosku z dnia 8 maja 2016 roku, podczas, gdy (w razie wykazania tożsamości podmiotowej Wnioskodawcy i Skarżącego) – nie było żadnych przeszkód, by Wnioskodawca podał swoje dane;
2. wysłanie Wniosku z adresu uznanego przez CERT za domenę phishingową;
3. adres mailowy Wnioskodawcy został zarejestrowany na stronie internetowej: <https://lists.hackerspace.pl>;
4. domena .tk została uznana za najbardziej niebezpieczną według raportu McAfee;
5. żądana informacja publiczna w postaci zanonimizowanego raportu została przesłana na adres: naczelnik@jawnosc.tk jeszcze przed wniesieniem Skargi na bezczynność Organu.

Trudno zakładać (w razie wykazania tożsamości podmiotowej Wnioskodawcy i Skarżącego), że Skarżący nie miał świadomości wskazanych powyżej zagrożeń występując z przedmiotowym

Wnioskiem lub też, że nie otrzymał żądanej informacji publicznej. Pomimo otrzymania żądanej informacji publicznej, złożył skargę na bezczynność Organu i nie wycofał jej do czasu składania przedmiotowej Odpowiedzi na Skargę.

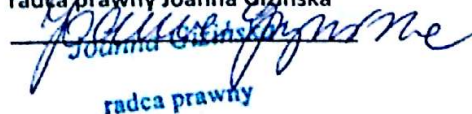
W tym też przejawia się nadużycie prawa przez Skarżącego polegające na korzystaniu z prawa procesowego nie w celu zrealizowania wartości, którym to prawo ma służyć, chociaż z powoływaniem się na nie (tak W. Jakimowicz, Nadużycie prawa dostępu do informacji publicznej, w: Antywartości w prawie administracyjnym, maszynopis powielony, Kraków 2015, pkt V). Do nadużycia prawa dochodzi w sytuacjach, gdy strona podejmuje prawnie dozwolone działania dla celów innych, niż przewidziane przez ustawodawcę. Każde prawo podmiotowe, w tym prawo do sądu, przyznane jest przez normę prawną w celu ochrony interesów uprawnionego. Prawo to winno być jednak wykonywane zgodnie z celem, na który zostało przyznane. W konsekwencji zachowanie, które formalnie zgodne jest z literą prawa, lecz sprzeciwia się jej sensowi, nie może zasługiwać na ochronę (Marcin Warchoła, Pojęcie nadużycia prawa w procesie karnym, "Prokuratura i Prawo", 2007, nr 11, s. 49 i n.; T. Cytowski, Procesowe nadużycie prawa, "Przegląd Sądowy" 2005, nr 5, s. 81 i n.; M.G. Plebanek, Nadużycie praw procesowych w postępowaniu cywilnym, Warszawa 2012, s. 50 i n.; P. Przybysz, Nadużycie prawa w prawie administracyjnym, w: red. H. Izdebski, A. Stępkowski, Nadużycie prawa, Warszawa 2003, s. 189; por. wyrok NSA z dnia 21 stycznia 2011 r., II FSK 1338/10). Tak samo oceniane jest działanie podmiotu, który inicjuje szereg postępowań sądowych w celu innym, niż ochrona swych praw - w ten sposób wpływa na obniżenie poziomu ochrony innych podmiotów, które nie mogą w dostatecznie szybki sposób uzyskać ochrony prawnej (H. Dolecki, Nadużycie prawa do sądu, w: Sądownictwo administracyjne gwarantem wolności i praw obywatelskich 1980-2005, red. J. Góral, R. Hauser, J. Trzciniński, Warszawa 2005, s. 136). Podkreśla się, że stanowisko takie znajduje aprobatę nie tylko w doktrynie oraz orzecznictwie sądów polskich, ale także akceptowane jest przez Europejski Trybunał Praw Człowieka w Strasburgu, który wielokrotnie zwracał uwagę, że określone działania strony w procesie można uznać za nadużycie prawa do sądu (zob. np. postanowienie NSA z dnia 5 listopada 2015 r., I OZ 1382/15). W jego orzecznictwie za dopuszczalną uznano m.in. odmowę przyznania pomocy prawnej z uwagi na nadużycie prawa do sądu (por. postanowienia Europejskiej Komisji Praw Człowieka z dnia: 10 lipca 1986 r. nr 10871/84 w sprawie Winer przeciwko Zjednoczonemu Królestwu; 4 grudnia 1985 r. nr 11564/85 w sprawie W. przeciwko Niemcom; 2 lipca 1997 r. nr 27436/95 w sprawie Steward-Brady przeciwko Zjednoczonemu Królestwu, omawiane przez M. Stępnia, Nadużycie prawa do sądu - czy sądy są bezsilne względem pieniaczy sądowych? w: Europejska Konwencja Praw Człowieka i jej system kontrolny - perspektywa systemowa i orzecznicza, red. M. Balcerzak, T. Jasudowicz, J. Kapelańska-Pręgowska, Toruń 2011, s. 436-443).

Analiza przedmiotowej sprawy nie wskazuje jednak na to, aby obiektywnie spór ten dotyczył w niej zasady lub zasad, w świetle których Skarżący znalazł się w gorszej sytuacji prawnej czy faktycznej.

Żądaną informację publiczną bowiem otrzymał, a swoim działaniem (niebezpieczna domena; anonimowy wniosek, domena phishingowa; rejestracja adresu z którego wysłano Wniosek zarejestrowana na stronie: <https://lists.hackerspace.pl>), bez wątplenia przyczynił się do milczenia Organu.

Mając powyższe na względzie, wnoszę jak na wstępie.

radca prawny Joanna Gizińska

radca prawny

Załączniki:

1. Odpis KRS Centralnego Ośrodka Informatyki; odwołanie pana Adama Sobczaka z funkcji Dyrektora Centralnego Ośrodka Informatyki z dniem 31 maja 2016 roku; powołanie pana Rafała Leśkiewicza na funkcję Dyrektora Centralnego Ośrodka Informatyki z dniem 1 czerwca 2016 roku; pierwsza strona druku KRS Z6 z 7 czerwca 2016 roku;
2. Pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej;
3. Skarga na decyzję Dyrektora COI wniesiona w dniu 4 czerwca 2016 roku (Skarga datowana na 25 maja 2016 roku (plik .pdf) – adres Skarżącego: Karol Breguła ul. Marszałkowska 111a/1224 00 – 102 Warszawa; Skarga datowana na 25 maja 2016 roku (plik .odt) - adres Skarżącego: Karol Breguła ul. Marszałkowska 111a/1224 00 – 102 Warszawa;
4. UPP, z którego wynika, że Skarga została złożona za pośrednictwem platformy ePUAP w dniu 4 czerwca 2016 roku;
5. „Wniosek” z dnia 4 czerwca 2016 roku złożony za pośrednictwem platformy ePUAP - adres Skarżącego: Karol Breguła ul. Ursynowska 22/2 02 – 605 Warszawa;
6. Akta sprawy wraz z wykazem.
7. Kopia maila Ministerstwa Cyfryzacji z dnia 7 czerwca 2016 roku;
8. Kopia maila wysłanego do Ministerstwa Cyfryzacji z adresu: naczelnik@jawnosc.tk
9. wydruk ze strony internetowej: https://pl.wikipedia.org/wiki/.tk#Raport_McAfee
10. Wyciąg z Polityki Bezpieczeństwa Informacji Centralnego Ośrodka Informatyki. Procedura nr: [PB012] rozdz. 2. Instrukcje pkt 2.2 warunki użytkowania poczty elektronicznej.
11. Wydruk ze strony: <https://lists.hackerspace.pl/pipermail/silesia/attachments/20150408/db16436b/attachment>, w wersji html oraz w wersji tekstowej - jako wersji czytelnej, z zaznaczeniem adresu: naczelnik@jawnosc.tk
12. Wydruk z Raportu CERT Polska: „Analiza incydentów naruszających bezpieczeństwo teleinformatyczne w roku 2011” Rozdział 4 - Statystyka zgłoszeń koordynowanych przez CERT Polska, punkt 4.2 Phishing: str. Tytułowa oraz strona nr 11.
13. Odpis odpowiedzi na skargę wraz z załącznikami dla Skarżącego.